

der skulde svares som Kapitaludbetaling af den Værdistigning, som finder Sted.

I § 7 indeholdes der en Bestemmelse om, at Ejeren efter 30 Aars Forløb skal kunne frigøre sig for Skatten ved at betale den efter en aarlig Rente af 4 pCt. kapitaliserede Afgift for den tilbagestaaende Tid. Det er jo en Bestemmelse, der nærmest har en human Karakter overfor de Ejere, som efter dette Tidsrums Forløb kunde ønske sig frigjorte for denne Skat.

Jeg har allerede omtalt, at Jernbaneskylden indgaar i Statskassen, og at Kommunerne eller private Jernbaner faa Tilskud af den indkomne Jernbaneskyld i Forhold til, hvad de have bidraget til Anlægssummen; men her er et ganske særligt Forhold, som jeg dog vil gøre opmærksom paa, og hvorom der findes Bestemmelser i Lovforslagets § 13, Bestemmelser, som vedrøre det Tilfælde, at Banen udelukkende er anlagt for private Midler. Det bestemmes da, at Staten i saa Tilfælde skal have Indløsningsret overfor disse Jernbaneaktier, hvis dette private Selskab oppebærer Jernbaneskyld; derfor skulle disse Aktier altid lyde paa Navn og noteres i Jernbaneselskabets Bøger, de maa ikke transporteres til Ihænderhaverne og kunne naar som helst indkaldes af Baneselskabet til Indløsning med deres Paalydende, for saa vidt Stat eller Kommune ogsaa er Aktiehaver i Selskabet. Gennem denne Bestemmelse har man ment at træffe Forholdsregler mod, at private skulde kunne inkassere en uberegtiget Fordel ved at ligge inde med disse Aktier, der maaske kunne stige meget betydeligt over pari Kurs.

I § 15 har man truffet en Bestemmelse om, at Anlægget af Dobbeltsporet for Vejle—Giv Banens Vedkommende og ligeledes Dobbeltsporet over Fyn indgaar under den forelagte Lov. Det vil erindres, at disse Anlæg var undtagne i de Lovforslag, som var fremsatte af Regeringen i Fjor, men i Kommissionen have vi ment, at det vilde være urigtigt at undtage disse betydelige Jernbaneanlæg, og vi have altsaa ladet disse Anlæg komme ind under Lovens almindelige Bestemmelser. Den højtærede Minister for offentlige Arbejder udtalte ved Forelæggelsen af Lovforslaget, at han gik ud fra, at Odense Banegaard, hvorom der senere er truffet Bestemmelser ved særlig Lov, ogsaa gik ind under de samme Bestemmelser, og jeg kan kun dertil give min fulde Tilslutning. Det er ogsaa min Opfattelse, at dette maa være Tilfældet.

Dette er i store Træk Lovforslagets Indhold, og jeg skal nu slutte med at sige, at mig forekommer det, at det vil være en Fordel at bygge paa dette System fremfor paa det System, vi forhandlede om i Fjor. Kapitaludbetalingen vil jo i mange Tilfælde være mere eller mindre uheldig, og der vil kunne komme Forhold til Stede, hvor den meget vanskeligt vil kunne praktiseres. Jeg tænker særlig paa det Forhold, at en Bane løber ind i en Købstad, hvor Værdistigningen kun bliver ganske ringe; der vilde det blive meget vanskeligt at fastsætte en saadan Kapitalisering. Det vil være vanskeligt nok efter nærværende Lovforslag, det skal jeg villig indrømme, men Vanskeligheden bliver dog ikke saa stor, som den vilde være bleven, hvis man byggede paa den anden Tanke. Og saa har Loven om en aarlig Skat i Stedet for Kapitaludbetalingen den store Fordel, at den ikke som Kapitaludbetalingen i nævneværdig Grad kommer til at berøre Prioritetsforholdene. Under Forhandlingerne i Fjor var der jo mange, der var ængstelige for, at Kapitaludbetalingen kunde komme til at berøre Prioritetsforholdene saa stærkt, at det kunde blive meget generende for den enkelte Ejer. Jeg tror, at dette Forhold vil undgaas netop ved den Form for Værdistigningsskatten, som vi her foreslaa, og derfor tror jeg ogsaa, det er heldigt at bygge paa dette System.

Endnu skal jeg kun gentage det, jeg begyndte med at sige, at Systemet er simpelt og letfatteligt, og at der i alt Fald ikke foreløbig vil være nogen Grund til at tale meget vidtløftigt om dette Forhold, saa meget mere som jeg nærer det Haab, at det muligvis vil kunne lykkes at tilendebringe Behandlingen af Forslaget i alt Fald for Folketingets Vedkommende — og jeg haaber ogsaa for Landstingets — allerede nu i denne Rigsdagssamling. Naar jeg nærer det Haab, at Forslaget ogsaa skulde kunne gennemføres i Landstinget om ikke maaske i denne Samling saa dog i næste, hænger dette sammen med, at den ærede 1ste Landstingsmand for 2den Kreds (Bramsen) har tiltraadt Forslaget, ganske vist med et lille Forbehold med Hensyn til Skatteprocentens Størrelse, og jeg har det Haab, at han ogsaa kan faa sine Partifæller med til Forslaget oppe i det andet høje Ting. Ganske vist maa jeg beklage, at det ikke er lykkedes ham at faa sin Meningsfælle, det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), med, men da jeg